

METROPOL

LIBERECKÝ KRAJ

Dlouhá noc s Helenou

Helena Vondráčková, královna české pop music, ale také česká Barbra Streisand, Cher, „Holka od Červený řeky“ (Červená řeka - píseň z roku 1963), do 6. prosince Caterina de' Gherardini, matka Mony Lisý v muzikálu Divadla Broadway, kde jsme se sešly.

■ Píle, to je jedna z vlastností, díky které jste dnes tam, kde jste. Vaši příznivci se v polovině listopadu dočkali i nového CD. Jaké je jeho menu?

Je to velmi pestré CD, obsahuje všechny možné žánry od lyriky přes rytmické věci k trošičku rockovějším, jednu píseň mně dokonce napsal Pepa Vojtek, zpívám krásný duet s Bárou Basikovou. Písničky napsali jednak čeští autoři, jednak jsou tam písně stažené ze světové internetové nabídky, mám tam i cover písničku z desky Helena zpívá Billyho Joela, kterou jsem natočila v němčině v tehdejší západní Německu. Z této desky jsem si vzala píseň Vím málo, kterou tady nazpívala s českým textem Hana Zagorová. Já jsem se s ní domluvila, že si tuto písničku s krásným textem Zdeňka Rytíře můžu zazpívat.

■ V repertoáru máte spoustu krásných písní a hitů. Jedním z největších je Dlouhá noc.

To je hit, který se snad neošoupe. Když jsem vystupovala v hudební televizní show v Moskvě, nabídla jsem tuto písničku. Byl to pořad pro mladé lidi, takový model jako je SuperStar nebo Let's Dance. Dekády od šedesátých do devadesátých let zastupují různí umělci, ať jsou to zpěváci, zpěvačky nebo skupiny, mladí lidé, kteří sedí jednak na pódiu, jednak v sále, hlasují, jaký umělec za tu kterou dekádu jim byl nejbližší. Takový seriálový televizní pořad. A ti tam úplně šileli z Dlouhé noci. Říkala jsem si - na této písni musí něco být, když ji všichni, ať mladá, střední nebo starší generace, milují. Je to vzácná výjimka. Stane se to a je úžasné, že ta píseň vůbec vznikla. Napsal ji Michal David, kterého se snaží někteří novináři pranýřovat a mají vůči němu výtky. Já si o něm myslím, že je to vynikající muzikant a skladatel, který má obrovský potenciál. Ještě nám určité předvede spoustu krásných věcí a jeho písničku z muzikálu Mona Lisa obsahuje mé nové album jako bonus.

■ Pražská Lucerna se po roce, 19. a 20. prosince, promění ve „svět“ s oblíbenou Helenou pro její fanoušky. Jaký dárek pro ně chystáte?

Chystám nové hosty, bude to skupina No Name, kterou mám velmi ráda a vážím si jí. Byla jsem potěšena, když radostně přijala mé pozvání. Moc se na ni těším a doufám, že publikum také. A pak se vždy snažím do svého pořadu vzít někoho mladšího, tentokrát padla volba na Šárku Vaňkovou, která zazpívá dvě písničky. Chystám ještě jedno

překvapení, ale to teď neprozradím, protože by pak nebylo žádným překvapením. Přijďte se podívat do Lucerny.

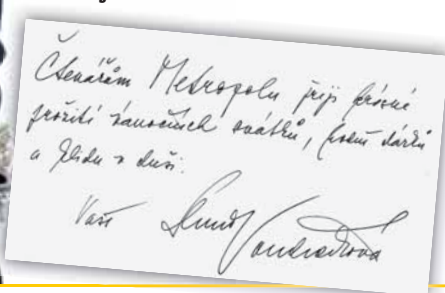
■ Po loňských zkušenostech, kdy se po vstupenkách zaprášilo, budou letos koncerty dva.

Loni byla Lucerna nebezpečně předimenzovaná a spousta lidí se tam nedostala, tak jsme zkusili, jestli se prodají dvě vystoupení. A navíc budou k máni jisté vstupenky za jistou cenu. Ten, kdo si je koupí, může zhlédnout zkoušku a před koncertem si dát v restauraci vedle Lucerny něco dobrého k jídlu či pít.

■ Před Vánocemi v Lucerně nadělujete, respektive vaše písně, radost. Co vám udělá radost o Vánocích, v jaké fázi jsou vaše přípravy na ně a na co se těšíte?

Během turné na Slovensku, až se budeme přesouvat z města do města, zapřemýšlím o dárcích a o tom, jak to celé pojednáme. Nevím, jestli stačím upéct svoji vánoční štolu, kterou ráda dělám, protože pracovní nápor je velký, mám dojem, že mi manžel říká, že mám do Vánoc volné dva dny, což je hodně málo. Chtěla bych, abychom si o svátcích užívali klidu, abychom třeba odjeli s pejskem na hory na lyžovačku, abychom chodili do lesa, užívali si hezkých filmů, které jsem si během roku nakoupila a nemám čas se na ně podívat, poslouchali nějakou krásnou muziku. Tak na to se těším.

Text: Alena Volfová
Foto: archiv Heleny Vondráčkové

Vážení čtenáři, dovoluji, abych Vám popřál příjemné prožití nadcházejících svátků vánočních. Ať je prožijete v klidu doma, obklopeni svými blízkými, které máte rádi. Ať vstup do nového roku oslavíte v dobré společnosti a veselé náladě a stejně tak ať prožijete celý příští rok. Ten uplynulý nebyl právě nejlépeší a pro mnoho z vás přinesl, bohužel, mnoho nepříjemností. Kéž by se nadcházející rok stal v tomto ohledu jiným a byl lehčím, než ten končící. Přeji vám do roku 2010 mnoho úspěchů v tom, čemu se věnujete, mnoho štěstí, zdraví a rodinného blahobytu.

Váš Jiří Kittner

Čtení Bible pro vánoční chvíle

Liberec | Třikrát zvítězil na mistrovství republiky ve znalostech Bible, vystudoval Husitskou teologickou fakultu, vyučoval hebrejštinu na Biblické univerzitě Harvest International. Přeložil pro potřeby svých studentů anglickou učebnici hebrejštiny. Deset let pracoval na překladu Bible z hebrejštiny. Nyní koná přednášky na středních školách a v knihovnách po celé České republice. V době vánoční nás zve Michal Krchňák ke čtení betlémského příběhu.

■ Vánoční čas má značně nostalgickou náladu a biblické příběhy se nám zdají tou nejkrásnější legendou v lidských dějinách. Vzpomínáte na první seznámení s historií božského dítěte?

Byl jsem vychováván v křesťanské rodině, a tak si vůbec nepamatuji na ono první seznámení. Pro mě příběh o narození Ježíše není legendou, ale skutečností, bez níž by můj život byl značně odlišný. Nutno říci, že v protikladu k nostalgii či nějaké vánoční idylce to nebylo tehdy vůbec nic romantického, ale docela drsného: kdo by se chtěl narodit v chlívků? Která žena by chtěla rodit ve stáji? Ani Marie o to nestála.

■ V Novém zákoně jsou uvedeny dvě různé zprávy o narození Ježíše. Bylo pro vás působivější sepsání podle Matouše nebo podle Lukáše? Obě zprávy mají svoji důležitost a hloubku. S rodinou vždy o Vánocích čteme z Lukášova evangelia, protože je zde podrobnější popis té podivuhodné noci, kdy pastýři slyšeli andělské: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi Božího zalíbení.“ Pouze v Matoušovi je uvedeno prorocství z proroka Izaiáše, že se narodí Immanuel. Ježíš dostal také toto úžasné hebrejské jméno, které znamená: „Bůh je s námi“ a velmi mě oslovuje. Hospodin v něm dává ujištění, že není proti lidem, ale chce s nimi mít skrze svého syna Ježíše vztah.

■ Pomohla vám Bible někdy v obtížné situaci? Jistě, v mnoha každodenních i obtížných situacích. Snad při každé jsem si připomínal povzbuzení skrze slova: „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný. Nedopusťte, abyste byli podrobena zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, ale

se zkouškou připraví východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“ Nejtěžší zkouškou bylo, když nám zemřela nejstarší pětiletá dcera na rakovinu. V té době pro mě s manželkou bylo velkým povzbuzením vyznání, které apoštol Pavel napsal ve vězení: „Život, to je pro mě Kristus a smrt je pro mne zisk. Mám-li žít v tomto těle, získám tím možnost další práce. Nevím tedy, co bych vyvolil, táhne mne to na obě strany: Toužím odejít a být s Kristem, což je jistě mnohem lepší; ale zůstat v tomto těle je zase potřebnější pro vás.“ Bůh nám pak ke dvěma dětem přidal ještě další tři.

■ Rozsah a obsah obou částí Bible je značně náročný na studium, činilo vám potíže ovládnout onu nepřehlednou škálu dějů, podobností, epištol?

Bible není na jedno přečtení, ale strava na celý život. Chleba je jedno z mnoha porovnání, které najdeme v Bibli pro Boží slovo a které použil Ježíš, když vyhladověl a byl pokoušen. Řekl: „Ne jenom chlebem bude živ člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Účelem není ovládat spoustu zajímavých informací, které v Bibli jsou, ale nasytit se pro život tak, abych v životě obstál a „dobehl do cíle“.

■ Účast v soutěži znalostí Bible

musela být lákavá. Kdy jste se rozhodl zúčastnit se? Kolikrát jste soutěžil?

Před první soutěží v roce 2000 jsem slyšel oznámení a doporučení při jednom křesťanském shromáždění. Hned mě to zaujalo z vícero důvodů. Bibli čtu od svého dětství a také se rád učím nejen jednotlivé verše, ale celé kapitoly zpa-

lávání. Na mistrovství republiky se může přihlásit každý a spíše mě mrzí, že se nezapojí více než 60 zájemců. Zúčastnil jsem se všech sedmi ročníků a s týmem jsme byli první třikrát; naposledy spolu s mým nejstarším synem Danielem.

■ Měl jste po vítězství jistotu, že zvládnete

se rozvíjel od sedmdesátých let. Jeho záměrem bylo poskytnout možnost Bibli nejen číst, ale i studovat. Výsledné dílo je tedy možné používat běžným způsobem pro normální čtení, ale zároveň umožňuje zhloubání, které si Boží slovo opravdu zaslouží. Proto se jmenuje Český studijní překlad Bible.

■ Příběhy Bible jsou přetvářeny do podoby dramatu, vyprávění i filmů. Krása biblických příběhů je však jedinečná. Který příběh vás nejvíce zaujal?

Bible je plná úžasných a inspirativních příběhů. V různých situacích osloví člověka odlišné verše a vybrat jeden jediný příběh je úkol svým způsobem těžší, nežli třeba Bibli přeložit... Uvedu jeden příběh, který mě napadl jako první: Davida, který nedlouho předtím odmítl vztáhnout ruku na svého pronásledovatele Saula, najednou vytočí nespravedlivost majetného Nábala, jehož pastýřům pomáhal hlídat stáda, ale on se s ním a jeho družinou odmítne při slavnosti stříže ovcí rozdělit. David chce vzít situaci do svých rukou a vybit Nabalovu rodinu. Zasáhne však moudrá Abigajil, která vezme vinu na sebe a připomene Davidovi jeho identitu i ztracenou budoucí perspektivu. Kéž by v našem národě bylo takových moudrých Abigajil, které by muže podněcovaly k dobrému a ne ke zlému.

■ České Vánoce jsou s Ježíškem a biblickým příběhem má daleko větší sílu než v letech minulých Děda Mráz nebo

i Santa Klaus. Je to jen neznalost Písma, nebo v tom vidíte politiku?

Problémem v našich zeměpisných šířkách je byznys, zaběhlý koloběh konzumního života, prázdná tradice, nevědomost, přesudky a lhostejnost. Záležejí na každém, co si vybere. Pohádku nebo příběh o narození a životě muže, který změnil dějiny?

Text a foto: Milan Turek

Michal Krchňák zve v době vánoční k četbě betlémského příběhu.

meti. Říkávám, že to je věcí priorit, co si bude člověk „cpát do hlavy“... Ačkoliv první cena pro vítězný čtyřčlenný tým v podobě zájezdu do Izraele je lákavá, v této soutěži jde o něco víc než vítězství - o popularizaci knihy knih v našem národě, podobně jako třeba při výstavě Česká bible v průběhu staletí, která se uskutečnila nedávno na radnici. A tak nešlo o nějaké velké odhod-

putit se do překladu? Jaký byl smysl vytvořit nový překlad?

Ke spolupráci jsem byl přizván v roce 1999, celkem nás bylo pět pro Starou smlouvu. Rozhodující pro mě byla jiná příprava: od roku 1994 jsem vyučoval hebrejštinu na biblické škole, a to bylo skvělou možností ponořit se hlouběji do jazyka Staré smlouvy. Bez toho bych pozvání asi nepřijal. Plán pro nový překlad Bible

Po zboží se jen zaprášilo

Liberec | Téměř dva tisíce lidí navštívilo tradiční vánoční prodejní výstavu výrobců klientů zařízení sociálních služeb Libereckého kraje, kterou připravil resort sociálních věcí Libereckého kraje pod záštitou krajského radního Pavla Petráčka.

„V letošním roce se těchto trhů zúčastnilo 37 poskytovatelů služeb sociální péče a nejen služeb sociální péče, ale též pacienti Léčebny dlouhodobě nemocných z Lomnice nad Popelkou, neziskových organizací a Střední odborné školy v Jablonecké ulici v Liberci. Zájem ze strany vystavovatelů se oproti minulému roku rapidně navýšil. Zároveň se zřejmě hodně zvedla i kvalita výrobků, když některé organizace za necelé dvě hodiny pomalu neměly co prodávat. To je potěšitelné,“ řekl radní s tím, že bohatá byla například

nabídka svícnu a adventních věnců, výrobků keramiky - hrníčky, betlémy, vánoční ozdoby, ručně malované obrazy na hedvábí, tkané koberečky a další výrobky.

Vánoční trhy se staly za dobu své šestileté existence na kraji tradicí. „Jsme rádi, že zájem o výrobky z chráněných a terapeutických dílen, domovů důchodců a dalších organizací stoupá. Další přehlídku jejich dovedností a umu chystáme zase v příštím roce na Velikonoce,“ doplnil Pavel Petráček. (lan)

METROPOL příběh

Vlastního tátu mi nadělal Ježíšek

„Většina lidí vnímá existenci rodičů jako běžnou záležitost. Já svého otce viděla jen jednou v životě, a to mi přišlo zoufale málo,“ tvrdí paní Jolana.

Otec byl pro sympatickou ženu odjakživa zahalen tajemstvím. Když se na něj v dětství zeptala matka, vždy to nějak šikovně zamluvila.

„Jednoho dne ale přišla teta s tím, že pojedeme na výlet, protože mi musí někoho ukázat. Bylo mi v tu dobu asi pět let, ale přesto si dodnes zřetelně vybavuji pána v dlouhém kabátu a klobouku. Dodnes cítím vůni tabáku a chuť cukrovinek, které mi přinesl. Chvilku jsme se procházeli a pak mě vzal do zoo. Jenže tohle setkání se záhadným pánem bylo na desítky let tím posledním. Až na prahu dospělosti jsem se dozvěděla, že šlo o mého biologického otce, který o mě jevil velký zájem. Mamince prý posílal alimenty a vozil mi dárky, ta však vše odmítala a našemu setkání bránila,“ vypráví maminka dvou dospívajících dcer, které vyrůstají v harmonické rodině.

„Já jsem bohužel tohle štěstí neměla a na dětství moc ráda nevzpomínám. Maminka mě nechávala často u babičky a sama si užívala života. Když jsem nečekaně přišla o sluch a začala

jsem se zhoršovat ve škole, matka si mě sice k sobě vzala a chvíli se i snažila. Nakonec mě ale se svým novým manželem dali do ústavu. Sluch se mi sice za čas vrátil, ale v ústavu jsem v podstatě strávila celé dětství,“ vzpomíná Jolana.

Šťěstí se na tehdy osmnáctiletou dívku nakonec usmálo a zamilovala se do osm let staršího mladíka, který

se s ní za pár let oženil. „Můj život se změnil jak mávnutím kouzelného proutku. Všechn smutek jsem hodila za hlavu a začala jsem si budovat vlastní rodinu. I když se občas nějaký ten mráček objevil, manžel Jiří stál vždycky při mně. Největší radost nám dělaly naše dvě dcery, kterým jsme se opravdu věnovali. Pokaždé, když si můj manžel s dcerkami hrál, přepadal mě ale smutek. Čím jsem byla starší, tím víc

jsem toužila poznat vlastního tátu. Tolik jsem mu toho chtěla říct o sobě i o své rodině. Zajímalo mě, jak žije a zda vůbec ještě žije. Často jsem o tom mluvila s dcerami i mužem, ale nenašli jsme žádné indicie, které by k tátovi směřovaly. Smířila jsem se tedy s tím, že otec už nikdy nevidím,“ přiznává hezká podnikatelka, která netušila, že si její rodina zahrála na Sherlocka Holmese s pořádnou dávkou překvapení.

„Na tu chvíli nikdy nezapomenu. Chystali jsme zrovna štědrovečerní večeři, když někdo zazvonil. Najednou se objevila dcera s nějakým mužem a prohlásila, že by mi ráda někoho představila. Váhala jsem jen chvilku, pak jsem učitela známou vůni tabáku a zatočila se mi hlava. Byl to můj táta! Už si ani nevybavuji, jak jsem reagovala. Víím, že jsem se chvíli smála a chvíli zase plakala. Povíдали jsme si až do rána, a i když jsem moc dobrot nesnědla a dárky jsem rozbalovala až druhý den, byly to moje nejkrásnější Vánoce v životě. Nikdy mě ani ve snu nenapadlo, že mi Ježíšek v mých osmatřiceti letech nadělil vlastního tatínka,“ raduje se Jolana, jejíž otec rozhodně nebude na Vánoce chybět u rodinné slavnostní tabule.

Text: Šárka Jansová

Zdeně Rychnovské je práce stále koníčkem

Liberec | Krajská nemocnice Liberec, a. s., má v premiéře své první tři TOP nelékařské pracovníky, přesněji pracovníce, i když hlavně v komplementech mají šanci uspět i muži. V kategorii ambulance ocenění získaly Marie Fryaufová, vrchní sestra centrálních operačních sálů, v kategorii lůžkových stanic Milena Dudová, vrchní sestra neurochirurgie, a v komplementech Zdena Rychnovská, vrchní laborantka oddělení klinické biochemie, kterou jsme jako první požádali o rozhovor.

Můžete nám přiblížit v krátkosti váš kariérní postup?

Práce ve zdravotnictví byl můj sen, a tak jsem se po absolvování tehdejší SVVŠ pokoušela dostat na studia stomatology, což byl velmi těžký úkol. Nakonec jsem se rozhodla, že půjdu jinou cestou. Nastoupila jsem v září 1963 do centrálních laboratoří liberecké nemocnice jako pomocný zdravotnický pracovník a při první příležitosti jsem se zapojila do studia pro zdravotní laboranty. Po ukončení dvouleté nástavby SZŠ v Praze, obor zdravotní laborant, jsem se stala zdravotní laborantkou. Následovalo další odborné pomaturitní specializační studium ve vzdělávacím středisku v Brně, které jsem ukončila atestační zkouškou a jsem laborantkou specialistou. Od roku 1976 jsem pracovala jako úseková laborantka a od března 1986 působím v pozici vrchní laborantky oddělení klinické biochemie.

Byla jste věrná svému povolání pěknou řádku let, dalo by se říci, že vás pohltilo?

Mám ho nesmírně ráda a skutečně ho беру jako poslání, stalo se pro mě velkým odborným koníčkem, kterému jsem podřídila svůj život i v rodině. Cením si toho i proto, že jsem se k němu dopracovala vlastním úsilím

a díky dobrému vychování k praktickému životu, které mně dala rodiče. Měla jsem štěstí na vynikající

ci pedagogy a poté i vedoucí pracovníky a vstup do praxe mně ulehčil výborný kolektiv. Velice ráda vzpomínám na emeritního vedoucího laboranta pana Václava Jagoše, který mně pomohl získat odborné znalosti, byl mně příkladem a dal mi příležitost podílet se na vývoji nových vyšetřovacích metod a jejich zavádění do praxe. Stala jsem se spoluautorkou a autorkou 38 odborných prací, z nichž některé byly publi-

biochemických laborantů, která pro své členy pořádá vzdělávací akce, jako jsou pracovní konference a také celostátní sjezdy pod názvem BIOLAB. Dostala jsem příležitost o některých tématech na těchto akcích přednášet a také jsem byla hlavní organizátorkou tří BIOLABů v Liberci v letech 1988, 1998 a 2005 a jednoho v Českém Krumlově v roce 2006.

Od roku 1995 jsem se aktivně zapojila

kovány ve zdravotnickém tisku. Od roku 1965 jsem členkou České společnosti klinické biochemie ČSL JEP a předsedkyní sekce

do pořádání a spolumoderování odborných seminářů ošetrovatelského úseku naší nemocnice. Každý rok pořádáme deset těchto vzdělávacích akcí, kde jednotlivé klinické obory představují svoji práci, své novinky, svoji ošetrovatelskou péči o hospitalizované, ale i ambulantní pacienty. I zde jsem měla možnost za naše oddělení přednášet. Chtěla bych zde vyzdvihnout vzájemnou spolupráci laborantů, sester, lékařů, ale i dalšího zdravotnického personálu, ke které nás stále vyzývá hlavní sestra Mgr. Ladislava Kohoutová. Bez této součinnosti by péče o naše společné pacienty nebyla tak kvalitní.

Prožila jste v liberecké nemocnici velkou část svého života, můžete porovnávat?

Vzpomínám na všechny důležité mezníky v jejím vývoji, ale nemohu porovnávat minulost se současností. Moc si vážím práce, které dokázalo současné vedení naší nemocnice vykonat v posledních dvou letech, kdy jsme akciovou společností. Musím přiznat, že jsme vznikli akciové společnosti příliš nevěřili. Na každém kroku jsou ale nyní vidět změny k lepšímu, management

nám vytváří ty nejlepší podmínky pro práci, dokáže s námi jednat otevřeně a dobrou práci umí adekvátně ohodnotit. Stará se i o zlepšení pracovního prostředí pro zaměstnance, ale i důstojného prostředí pro naše pacienty včetně areálu nemocnice. Liberecká nemocnice má velmi dobrý zvuk nejen v regionu, ale v celé republice. Jsem ráda, že se při rozvoji klinických oborů nezapomíná ani na rozvoj komplementárních oborů, které jsou pro klienty velmi důležité pro včasné stanovení nebo zpřesnění diagnostiky a následnou kontrolu léčebné terapie. Nemocnice se musí vyvíjet jako celek. Důkazem toho je i vyhlášení soutěže TOP nelékařských pracovníků, která je nejen oceněním naší práce, ale také prezentací profesí před veřejností.

Za umístění v této soutěži jste každá získaly šek s částkou 15 tisíc korun. To je příjemná částka před Vánocemi. Co s těmito penězi plánujete udělat?

Musím předeslat, že na tomto ocenění, které mě velmi potěšilo a za které děkuji a moc si ho vážím, má velký podíl celý kolektiv našeho oddělení klinické biochemie v čele s panem primářem MUDr. Petrem Wagnerem a také moje rodina, která mě v práci vždy maximálně podporovala a stále ještě podporuje. Proto jsem se rozhodla, že si s manželem za krásný dárkový šek v podobě finanční částky pořídíme DVD rekordér a přidáme si na novou sedací soupravu. O letošních Vánocích nám už poslouží.

Text a foto: Pavel Aur

Spinální jednotka zažila radostnější chvíli

Liberec | Pobyt v nemocnici většinou nepatří mezi radostné události v životě člověka, výjimkou je snad pouze narození dítěte. Přesto tu každý den proběhne nespočet malých i větších příjemných chviliek, kdy se lékařům podaří vyřešit zdravotní problémy pacientů, nebo jim dokonce zachránit život.

Příkladem může být spinální jednotka Traumatologicko-ortopedického centra Krajské nemocnice Liberec, a. s., která se zaměřuje na komplexní léčbu pacientů s poškozením míchy způsobené úrazem nebo nemocí. Řeší tu také komplikace zdravotního stavu u pacientů, u kterých míšní porucha trvá již delší dobu.

„Naše spinální jednotka vznikla v roce 2003 jako druhá lůžková stanice tehdejšího traumacentra. Její spádová oblast pro 2,5 milionu lidí pokrývá území Libereckého, Ústeckého,

Královéhradeckého a Pardubického kraje. V případě volných lůžek přijímá pacienty i z ostatních oblastí republiky. Oddělení má sedm dvoulůžkových pokojů a jeden jednolůžkový. Všechny jsou vybaveny elektricky pohohovatelnými lůžky a antidekubitárními matracemi. Máme velmi detailně propracovaný režim léčby a rehabilitace a pacientům, kteří se zde léčí dlouhodobě, je věnována mimořádná pozornost ze strany ošetřujícího personálu, o čemž svědčí skutečnost, že za celou dobu existence spinální jednotky se u pacientů nevykytla žádná

proleženina. Spinální jednotky v Česku jsou pouze čtyři a disponují celkem 65 lůžky, přičemž v naší republice vzniká přibližně 250 až 300 pacientů s míšním poškozením ročně. Proto je nezbytné, aby si tato pracoviště navzájem pomáhala. Pacienti jsou u nás většinou 10 týdnů a po tu dobu je připravujeme na další léčbu v rehabilitačním ústavu,“ uvedl primář oddělení MUDr. Richard Lukáš, Ph.D.

Minulý měsíc proběhla v prostorách spinální jednotky milá událost, kdy tým lékařů vedený MUDr. Jaroslavem Šrámem přebíral sponzorský dar - plicní ventilátor značky Dräger - v hodnotě čtvrt milionu korun, který se podařilo získat pro oddělení z financí, které věnovali

čtenáři čtrnáctideníku Jezdec a příznivci jezdeckví. Předání přístroje byla přítomna manželka Jiřího Cipry, klienta spinální jednotky, který stejný přístroj získal rovněž díky solidaritě přátel a iniciativě vydavatelství, a vydavatelka novin Ilona Neumannová. I případ tohoto klienta ukazuje, že spinální jednotky, bývají místem vážných lidských dram, které personál prožívá s pacienty a jejich nejbližšími.

Jiřímu Ciprovi z Pilníkovy u Trutnova, vášnivému milovníku koní a jezdeckví, se sport stal osudným. Letos na jaře absolvoval v Polsku vytrvalostní závod, při kterém došlo k tak nešťastnému pádu, že si při něm jezdec poranil páteř. Po transportu do Česka a základním ošetření

se nakonec ocitl na spinální jednotce KNL, a. s. „Poranění je tak závažné, že pacient je po většinu času odkázán na činnost dýchacího přístroje. Pan Cipra patří do skupiny klientů, kteří potřebují dvě specifické věci - režim ventilace a péči o ventilátor a samozřejmě speciální ventilátor. Pokud bychom ho neměli, musel by pacient ležet na ARO nebo oddělení pro plicní ventilaci, kde ovšem není speciálně zaměřená rehabilitace. Proto, aby mohl být léčen u nás, bylo nezbytné pořídit mu samostatnou plicní ventilaci. Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na této solidární akci podíleli, nový přístroj po Jiřím Ciprovi totiž oceňují i další naši klienti,“ říká vedoucí lékař spinální jednotky MUDr. Jaroslav Šrám. (aur)

Centrum Dobromysl potěšilo desítky klientů

Liberec | Většina klientů Krajské nemocnice Liberec, a. s., opouští zařízení brzy nebo ve velmi krátké době po zákroku či léčbě, což je výsledek velice kvalitní práce kolektivů na jednotlivých odděleních při využití nejnovějších postupů a moderního přístrojového vybavení.

Ročně je v tomto největším zdravotnickém zařízení v Libereckém kraji hospitalizováno na 40 tisíc pacientů, přičemž u některých klientů bývá hospitalizace i dlouhodobější.

K tomu, aby se jejich pobyt stal příjemnější, pomáhají zdravotnickému personálu tzv. dobrovolníci. Ti do liberecké nemocnice začali docházet koncem roku 2003, tehdy pod hlavičkou Regionálního dobrovolnického centra Ještěd, o. s. Po pěti letech jejich působení na spinální jednotce, onkologii, LDN, dětské chirurgii a dětské psychiatrii se vedení Krajské nemocnice Liberec, a. s., rozhodlo transfor-

movat dobrovolnický program do podoby tzv. interního modelu. Od září 2008 byla zřízena pozice koordinátora dobrovolníků a prakticky současně s tím se zrodil Dobromysl - Dobrovolnické centrum Krajské nemocnice Liberec, a. s. Koordinátorem dobrovolníků je Mgr. Ing. Tomáš Hendrych.

Kdo jsou dobrovolníci?

Již samo slovo dobrovolnictví je spojené s představou konání dobrých skutků na základě rozhodnutí svobodné vůle. Uvedená skutečnost se odráží i v řadě legislativních dokumentů. Například zákon o dobrovolnické službě definuje dobrovolnictví jako vědomě a svobodně zvolenou činnost, která je poskytována ve prospěch druhých bez nároku na finanční odměnu. Jinými slovy dobrovolník nabízí svou energii, volný čas, um a dovednosti ve

Už několikrát vyplnil volný čas pacientům v nemocnici soubor Katastrofální předpovědi počasí, v polovině listopadu představil renesanční muziku na psychiatrickém oddělení.

prospěch potřebných, aniž by si nárokoval mzdu.

Na čem je dobrovolnictví založeno?

Máme stanoveny tzv. tři pilíře dobrovolnického programu. První pilíř - Dobromyslnost při lůžku - je hlavní dobrovolnickou aktivitou představu-

ující individuální setkávání dobrovolníků s pacienty. Dobrovolník přináší prostý lidský kontakt, který je ve vysoce profesionálním prostředí velmi zapotřebí. Druhý pilíř - Dobromyslné společenské aktivity - jsou nenáročná společenská akce, jež narušují pozitivním způsobem nemocniční stereotyp,

přináší pacientovi pohodu, uvolnění a nabízí příjemné využití volného času. Pilíř třetí - Dobromyslné nemocniční prostředí - drobnost třeba v podobě obrázku krajiny na stěně přibližuje zdravému vnějšmu prostoru. Může jednoduchým způsobem navodit uvolnění a pohodu pro pacienty procházející se po nemocničních chodbách.

Jak se může člověk stát dobrovolníkem?

Vyslechnete niterný hlas svého srdce a s odhodláním uposlechnete jeho tichou pobídku být prospěšný druhým. Po telefonu 485 312 964 nebo 724 230 478, nebo elektronicky: tomas.hendrych@nemlib.cz, kontaktujete koordinátora dobrovolníků a sjednáte si s ním osobní schůzku. Absolvujete vstupní pohovor zaměřený na vzájemná očekávání, možnosti uplatnění a podmínky registrace v dobrovolnickém centru. Více informací lze získat na www.nemlib.cz.

Text: Pavel Aur, foto archiv

více na www.tydeniky.cz

inzerce

Ford Kuga v. Citroën C-Crosser

autotest

Plavné pohodlí versus Sportovní tvrdost

Móda vozidel typu SUV navzdory ekonomické krizi sílí. Robustní krása poloterénních aut přitahuje možná ještě více než technická vyspělost jejich pohonu 4x4. Automobilky Ford a Citroën patří mezi ty, které módě SUV dlouho vzdorovaly. Nešlo to do nekonečna. Ford přišel s modelem výrazného sportovního náboje a nazval ho Kuga. Francouzi pro své první čtyřkolky spojili síly s japonským Mitsubishi a zrodila se „trojčata“ Citroën C-Crosser, Mitsubishi Outlander a Peugeot 4007.

Proslulost si značka Citroën vybudovala v motoristickém světě díky mimořádně pohodlným automobilům. Poloterénní C-Crosser není výjimkou. Jízda v něm připomíná plavbu v korbě. Nikoli však na rozbořeném moři, neboť C-Crosser má díky vyspělému podvozku a pohonu 4x4 kvalitního ka-

jezdecké chyby zhlazují systémy ABS, ESP, ASR, EBD a EBA. U Fordu navíc systém ARM proti převrácení vozu. Samozřejmostí jsou automatická klimatizace, audiosoustava s ovládním na volant a například také tempomat. Seznam standardní výbavy C-Crosseru je opravu dlouhý, chybí v něm snad jen střešní okno. Také Kuga je „nabitá“ skoro nad o r a z , připlácí se například za parkovací kameru. Zvládnou lehký terén

včetně promáčených úseků, k nimž bychom se s konvenčním vozem neodvážili ani přiblížit. Ford Kuga i Citroën C-Crosser v běžných podmínkách pohánějí kola přední nápravy. C-Crosser v přímém směru například žehlí nerovnosti, při pomalejším průjezdu zatáček má ovšem tendenci k ležérním náklonům. To Kuga zdolává překážky.

V zatáčkách vás podvozek příkladně podrží. Náklon, a to pouze minimální, přijde na pořad jízdy až při vysokých rychlostech. Avšak také C-Crosser vykrojí zatáčku přesně podle řidičem zvolené stopy. Zásah elektroniky je znát. Za mokra a zejména v zimním období se vyplatí otočným ovladačem umístěným po řidičově pravici vyměnit symbol 2WD za 4WD. Přednímu náhonu se tak dostane podpory zezadu v poměru až 50:50. Elektronická mezinápravová spojka reaguje nejen na prokluz kol přední nápravy, ale také na míru aktivace akcelérátoru, celkovou rychlost auta a dokonce i natočení volantu. Za třetí polohou ovladače se pod označením Lock ukrývá schopnost elektroniky posílat dozadu jeden a půl násobek točivého momentu ve srovnání s režimem 4WD. V širokém spektru obvyklých podmínek si však bohatě vystačí s předním náhonem 2WD, přičemž nad vámi bdí již zmíněné koordinované systémy ABS, ASR, EBA a EBD.

Lepší než kombík

Oba testované vozy disponují dostatečně velkými zavazadlovými prostory s možností rozšířit je snadnou manipulací se sedadly druhé řady. V tomto směru mohou být SUV srovnávána s kombíky, ale mají proti nim jednu podstatnou výhodu. Vyšší strop umožňuje převážet vyšší předměty. Další výhodou je nadhled řidiče a o poznání lepší výhled z vozu.

agregátu 2,2 HDI se projevuje již od nízkých otáček, což oceníte zejména v úniku z krizových situací. Hodnota maxima točivého momentu 380 Nm hovoří sama za sebe. Výkon je v tomto případě vykoupěný rozumnou spotřebou paliva mezi sedmi až osmi litry v kombinovaném režimu. Ford Kuga poháněl Duratec Turbo 2,51 startovaný tlačítkem s ještě lepší dynamikou. Ta je však vykoupěná vyšší spotřebou, která se v průběhu testu pohybovala mezi 10 až 11 litry. Za výhodnější pro model Kuga proto považujeme turbodiesel 2,0 TDCi (100 kW/136 k), který kombinuje výtečný záťah s úsporností.

pitána. Ford boduje sportovním vyladěním svých modelů a SUV Kuga je vzorným reprezentantem své značky.

Nadupaná výbava

Testovali jsme modely C-Crosser, který poháněl turbodiesel 2,2 HDI (115 kW/160) a Ford Kuga s benzinovým motorem 2,5 Duratec Turbo o výkonu 147 kW/200 k. Ke srovnání nás vybidly téměř shodné ceny obou vozů, naftový C-Crosser stojí 819 900 korun, benzinový Ford Kuga doplněný automatickou převodovkou přijde na 836 900 korun. Rovnou si řekneme, že doba krize přinutila automobilky „nadupat“ již své základní modely maximální výbavou. Za ty peníze máte už „hotové“ auto, příplatky zahrnují už jen drobnosti, bez kterých se klidně obejdete.

Jak Kuga, tak C-Crosser zajišťují bezpečnost posádky čelními, bočními i hlavovými airbagy. Případně

Charakterizovat Ford Kuga i Citroën C-Crosser dvěma slovy? Robustní elegance! Na první pohled jde o typickou SUV. Tedy auta, která zvládnou kromě pohodlné jízdy na silnici i lehčí terén. Světla výška necelých 18 centimetrů C-Crosser limituje, ale na většinu nezpevněných cest s hlubokými vyjetými kolejelemi to bohatě stačí. O Fordu Kuga to platí jakbysmet, ačkoli jeho světla výška je ještě o dva centimetry nižší.

Vůz jsme zkusili v opuštěné těžební písku a Kuga bez problémů zdolala všechny její záluďné nástrahy

Také nastupování do kabiny je snazší než u klasických nízkých aut. C-Crosser disponuje dvěma sedadly ve třetí řadě, ale jsou pouze nouzová a za velkou výhodu je nepovažujeme. Pověštinou zůstane sklopená do podlahy. Mimořádnou pochvalu zaslouží pohonná jednotka testovaného C-Crosseru, tedy turbodiesel objemu 2,2l o výkonu 115 kW/160 k. Tichý chod u těchto typů motorů koncernu PSA (Peugeot-Citroën) je vyhlášený. Síla

vaném režimu. Ford Kuga poháněl Duratec Turbo 2,51 startovaný tlačítkem s ještě lepší dynamikou. Ta je však vykoupěná vyšší spotřebou, která se v průběhu testu pohybovala mezi 10 až 11 litry. Za výhodnější pro model Kuga proto považujeme turbodiesel 2,0 TDCi (100 kW/136 k), který kombinuje výtečný záťah s úsporností.

Text a foto: Manfred Strnad

Technické údaje:	C-Crosser	Ford Kuga
Maximální rychlost:	200 km/h	205 km/h
Zrychlení 0 – 100 km/h:	9,9 s	8,8 s
Objem motoru:	2 179 ccm	2 521 ccm
Výkon:	115 kW/160 k	147 kW/200 k
Točivý moment max.:	380 Nm	320 Nm
Průměrná spotřeba:	7,3 l/100 km	10,3 l/100 km
Délka/šířka/výška:	4,646/1,806/1,713 m	4,443/2,184/1,71 m
Rozvor:	2,67 m	2,69 m
Světla výška:	17,8 cm	15,7 cm
Zavazadlový prostor:	441 – 1 686 l	410 – 1405 l
Cena:	819 900 Kč	836 900 Kč

Český výrobce svítidel MODUS

děkuje všem svým obchodním partnerům a zaměstnancům za spolupráci v roce 2009.

Přejeme krásné prožití vánočních svátků a v novém roce 2010 hodně zdraví, spokojenosti a osobních i pracovních úspěchů

PF 2010

MODUS®
ČESKÝ VÝROBCE SVÍTIDEL

I po deseti letech mám vizi a nápady

Liberec | Před deseti lety byl neplánovaně zvolen nejmladším primátorem v České republice, dnes je naopak nejdéle sloužícím. Primátor Jiří Kittner za svou dosavadní kariéru „přežil“ šest premiérů a zažil slunné i stinné stránky, které s sebou funkce primátora Statutárního města Liberce přináší. A ačkoli stále bojuje se stereotypy a zaběhnutými klíči, zůstává optimistou. Jak sám říká, i po deseti letech v čele krásného Liberce má vizi, která městu pomůže udržet si svého ducha, kulturu a tradici, přitom to ale bude město moderní a dynamické.

■ Když za vámi lidé přicházejí s tím, že umíte zařídit všechno - kdyby to šlo, měl jste tu možnost, co byste jako první zařídil ku prospěchu Liberce? Kdyby to záleželo opravdu jen na vás?

Asi bych vyřešil jeden z největších problémů, který dnes v Liberci vidím a který je jinak velmi těžko řešitelný – onu pověstnou „díru“ na Perštýně. Faktem je, že řešení zde je velmi složité a město nemá mnoho možností, co s tím dělat. Takže to je asi to, co bych zařídil, kdyby to nějak šlo, kdybych měl nějaký kouzelný prsten nebo nějakou jinou vyšší moc.

■ Co se za těch deset let podařilo?

Kdybych to měl říct chronologicky, tak určitě není úplně doceňováno dobudování, respektive rekonstrukce tramvajové trati z Lidových sadů do Horního Hanychova, kterou s velkou odvahou začal můj předchůdce Jiří Drda. Dnes to celé vypadá jako jednoduché, ale já si pamatuji, jak to ve své době byla konfliktní věc a lidé mu za to nadávali. Jeho rozhodnutí se ale nakonec ukázalo jako dobré řešení. Za další úspěch považuji Tipsport arénu. Po počátečních kontroverzích se podařilo obhájit i před veřejností její prospěšnost a lidé ji dnes berou úplně jinak. I její tehdejší odpůrci. Opomíjeno je často také to, že se v Liberci podařilo dobudovat dvě průmyslové zóny bez investic ať již z mě-

sta, nebo od státu, zcela na soukromém principu. A jen díky těmto zónám Liberec relativně nemá dramatické problémy s nezaměstnaností - protože tyto zóny zaměstnávají tisíce lidí. Prostě přispěly k tomu, že Liberec relativně přežil konec textilního průmyslu, který by jinak na město dopadl mnohem více. To, samozřejmě, není tolik vidět a často se to nepíše, ale v zónách je zaměstnáno více než 5 tisíc lidí, což je obrovské číslo. Ty bychom jinde jen těžko uplatnili.

■ Má primátor města Liberce nějaký sen, který by si rád splnil?

Snu mám mnoho – některé se mi splnit podařilo, některé sny se mi splnit už asi nikdy nepodaří, vzhledem k věku a fyzické kondici. Ale určitě mám třeba sen, který si možná, až na to budu mít čas, splním. Asi jako každý kluk jsem snil o tom, že objedu celý svět. Já jsem objel hodně zemí, ale cestu kolem světa jsem ještě nepodnikl. A ještě jsem chtěl také navštívit Antarktidu... tak jednou uvidíme, zda nakonec nezůstane jen u toho snu.

■ A co splněné sny?

Těch je také několik a také souvisí především s tím cestováním. Měl jsem sen navštívit některá místa, což se mi splnilo. A také jsem si splnil sen, že mám v horách své útočiště, kde trávím svůj volný čas – postavil jsem si v Jizerských horách roubenku, milou a krásnou, kde trávím svůj volný čas. To se mi třeba

Primátor Liberce Jiří Kittner s manželkou Alexandrou.

splnilo. Jen toho volného času bych měl někdy rád více.

■ Jaké resty byste do konce svého volebního období ještě rád dokončil?

Ono do konce funkčního období se toho už zase tolik stihnout nedá, ale samozřejmě máme rozjeto mnoho projektů, především souvisejících s čerpáním finančních prostředků z Evropské unie. Já bych byl velmi rád, kdybychom mohli pokračovat ve výstavbě tramvajové tratě do Rochlic, byl bych rád, a je to reálné, kdybychom v příštím roce zahájili hlavní projekty IPRM a z nich nej-

důležitější je rekonstrukce a přestavba Městských lázní. V žádném případě to nemůžeme stihnout dokončit, ale byl bych rád, kdybychom ještě před koncem funkčního období začali stavět. A také bych rád, aby se nějakým způsobem vyřešila otázka mistrovství světa. Víc se toho asi nedá stihnout, zvláště vzhledem k tomu, že čím více se budou blížit volby, bude se snižovat možnost cokoli racionálně a efektivně řešit.

■ Nejste už někdy tak unaven, že ani nemáte chuť něco dalšího začít?

Možná by se nabízel odpověď, že ano,

ale budete se divit. Vlastně se tomu divím i já sám – stále jsou věci, které před sebou vidím jako úkol a cíl. Stále mám pocit, že mám vizi Liberce v následujících letech. Kdybych tuto vizi neměl, nemohl bych už pokračovat.

■ A jaká je to vize?

Nechci, aby to znělo jako nějaké věštění, ale Liberec se za posledních dvacet let hrozně moc posunul. Je z něj moderní dynamické město, které je právem a náležitě hrdé na svou tradici a minulost. To je moc důležité. Mnoho českých měst o tuto hrdost sama na sebe přišla a bylo by škoda, kdyby se tak stalo i v případě Liberce. Podařilo se nám mnoho věcí rozjet, teď je ale třeba dohlížet na to, aby vše šlo, jak má. Liberec postupně dostává podobu, jakou již téměř staletí neměl. Opravují se staré původní domy. Opravují se komunikace. Rozšiřují se služby. I když na něco asi někdy nadáváme všichni, když si dáme ruku na srdce, nikdy jsme se v Liberci neměli tak dobře, jako právě teď. No a já si myslím, že z toho musíme vyjít. Byl bych rád, kdybychom se ještě více do Liberce vrátili – kdybychom v něm ještě více žili. Kdyby se i nadále pokračovalo v opravě nádherných starých domů, které jsou nejčastěji z doby barona Liebige. Byl bych rád, kdybychom i nadále měli ve městě tolik kultury. Kdybychom pokračovali v takových projektech, jako je třeba Lampa Edison – to je nádherná ukázka moderního užitého umění, které naše město krásí a které jej proslavilo v zahraničí. Stejně tak bych byl rád, aby se nezapomínalo na to, že Liberec byl vždy městem sportu. Ty příležitosti tady jsou, jen se musí využít.

Text a foto: Metropol

Tam, kde bydlí Santa

Joulupukki na Napapiiri neboli vesnička Santa Klause na polárním kruhu je hlavní atrakcí finského města Rovaniemi, vstupní brány do finské části Laponska.

VELKÝ Santa Klaus osobně

Leží na 66. stupni, 32. minutě a 35. vteřině severní šířky a velkou část roku zde trvá buď polární den či, a to je horší, polární noc. V létě je vidět i ve dvě hodiny v noci, v zimě je zase naopak i ve dne šero. Nájezdy turistických autobusů do této severské atrakce začínají kolem deváté hodiny dopolední.

Ve vesničce je především Santa Klaus Greeting Centre, neboli místo, kde se s vousatým vánočním rozdávačem dávkou všichni fotografují. Venku je tlustou bílou lajnou naznačen severní polární kruh a u něj označeny výše uvedené číslce. Silný provoz začíná mít i pošta Santa Klause, kde si za příslušný obnos lze objednat vánoční přání přímo od samotného Santy. Obchody se suvenýry praskají ve švech a mají zde vše, čeho se lze jen nadít, co by mohlo mít něco společného s jedním ze symbolů vánočních svátků. O kousek dál je možno svést se psím spřežením a kousek odtud leží Santapark, kde se vyřadí především děti - prostě místní severský Disneyland.

Rovaniemi je střediskem severního Finska. Zde začíná Laponsko. Je to

město, které bylo za války takřka srovnáno se zemí a znovu vybudováno. Po průjezdu jezernatou a lesnatou krajinou středního Finska leží město u prvního kopce po dlouhých finských rovinách. Hora se jmenuje Ounasvaara, měří nebetyčných 203 metrů a jsou na ní lyžařské sjezdovky a lanovka. O to víc naši úcty mají výborní finští slalomáři a slalomářky brázdící Velké ceny alpského lyžování a mnohdy v nich i vítězí. V Rovaniemi je několik staveb a mu-

nost dokonalá.

Severně od Rovaniemi přibývá sobů, objevují se i na silnici a řídiči na ně musí dávat pozor i v ulicích městeček. Jedno z nich je třeba Tankavaara, které je vlastně zlatokopecou vesnicí a každý rok se zde koná mistrovství v rýžování zlata. A pak už se objevuje

Posvátné jezero Laponců - INARI na severu Finska

zeum světového finského architekta Alvara Aalta. V kostele pak světoznámá freska života místo oltáře. Co nás ale zaujalo nejvíce, je muzeum severských národů Arktikum. Expozáty všeho druhu, videoprojekce, původní materiály, výrobky či předměty uchvátí každého. A pokud někdo uvidí večer i skutečnou Auroru borealis neboli polární záři, zde na řadě filmů i fotografií zobrazenou, je spokojen-

posvátné jezero všech Laponců Inari. Jsme v říši národa Saami, což znamená „lidé“, dnes nazýváni Laponci. Žijí na území tří států - Finska, Norska a Ruska - a mají svůj laponský parlament. Ale dříve, na volných pláních se soby, se jim asi žilo přeci jen lépe, tedy po jejich. A ani žádného Santu apod. nepotřebovali.

Text a foto: Ervín Dostálék

METROPOL zvyky a pověry

- Na Štědrý den se postíme, dětem slibujeme, že pokud nebudou celý den jíst, večer uvidí zlaté prasátko.
- Ke štědrovečernímu stolu usedáme, včetně hospodyněk, ve svátečním oblečení, a to tehdy, když vyjde první hvězda.

- Od večere nikdo neodbíhá, vstane se, až dojde poslední osoba. Vše, co je na talíři, se musí dojíst (v posledním soustu je totiž skryta největší síla).
- Na Štědrý večer necháváme otevřené dveře pro případ, že by se dostavil host. Prostíráme proto i o jeden talíř navíc.
- Krájení jablka: Po štědrovečerní večeři rozpůlíme jablko kolmo k ose. Pokud část s jádry vypadá jako pěti či vícenásobná hvězda, všichni se opět sejdou za rok ve zdraví. Pokud má tvar kříže, je čtyřcípá, někdo z přítomných onemocní nebo zemře.
- Pouštění lodiček: Plovoucí svíčky nebo lodičky vyrobené ze skořápek vlašských ořechů a zbytků svíček pustíme na vodu (miska s vodou) a necháme je se zapálenými svíčkami plout. Majitel lodičky, která se nepotopí a nejdéle svítí, čeká dlouhý život. (met)

Vánoční dopis od Santy Klause do ČR

Největší party roku na severu Čech - II. METROPOL PARTY

II. METROPOL PARTY

II. METROPOL PARTY

Veronika, Monika a Kateřina, slečny z promoteamu Severočeského Metropolu, vítaly hosty a nabízely jim welcome drink.

METROPOL PARTY zahájila tradici 3. prosince na ústecké Větruši, kam jsme pozvali tolik příznivců, klientů, politiků, celebrit, spolupracovníků a čtenářů, že někdejší výletní zámeček praskal ve švech. Uspořádat takové setkání - v pořadí druhé - jsme byli všem spřízněným duším dlužni. A těšilo nás, že 99,9 procenta hostů pozvání přijalo a skvěle se bavilo na největší PARTY letošního roku.

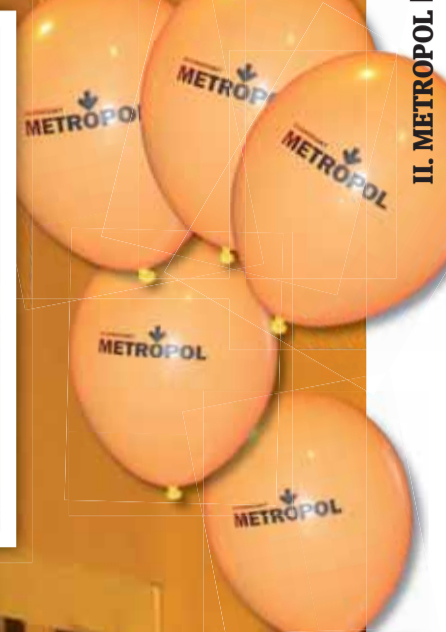
Spolumajitelé Severočeského Metropolu Ladislava Richterová a Jiří Morstadt křtí společně s topmodelkou Markétou Divišovou a manažerkou Metropolu Janou Böhmovou aktuální číslo novin pro Liberecký kraj.

Stará dobrá ABBA nezklamala: ABBA chiquita revival byla skvělá.

Severočeskému Metropolu pro Ústecký kraj byly letos dva roky. K narozeninám patří dort se svíčkami. Sfoukli je asistentka a spoluorganizátorka PARTY Veronika Bartoschová a předseda představenstva Jiří Morstadt.

Litoměřického starostu Ladislava Chlupáče na PARTY doprovodila manželka Jaroslava.

Ředitel Masarykovy nemocnice Jiří Madar se zdraví s manželí Vlastou a Zdeňkem Rytířovými.

Metropol šermířský oddíl se představil a jeho členové ukázali, co umějí.

Kankán v podání tanečního klubu DOMINO. Věnuje se show formacím, parketovým kompozicím a nově také tanečnímu stylu teck tonic.

Po slavnostním a parádním ohňostroji, který byl odměněn dlouhým potleskem, došlo na tombolu. Ceny byly vskutku lákavé - poukaz na zájezd do Chorvatska s cestovní kancelář m "plus travel, šek na stotisícovou slevu při koupi BMW, produkty ústecké líčérky GRANETTE...

Šek na slevu sto tisíc korun při zakoupení vozu BMW vyhrál majitel agentury Dream Production DP Lubomír Machoň. Zpočátku tomu nemohl uvěřit, to proto, že na loňské METROPOL PARTY vyhrál zapůjčení vozu BMW na víkend. Za společnost AutoGrál s.r.o. cenu předala Bronislava Marko, vedoucí prodeje.

Plesové šaty v metropolské žlutě.

Podnikatel Tomáš Fuxa je vyvoleným Markétou Divišovou. Společně ANO plánují na červen příštího roku.

Josef Vejlupek, mediální zástupce ústecké líčérky GRANETTE, rovněž přijal pozvání, aby se setkal s lidmi z Metropolu, a pobavil se.

Ředitel FK TEPLICE František Hrdlička (na snímku uprostřed) s ředitelem společnosti Public Footool a majitelem firmy Crazy Production Liborem Zajíčkem (vpravo), který se ujal role moderátora PARTY.

Dáma mezi dvěma muži - politiky. Vlevo senátor a primátor Teplíc (a manžel dámy uprostřed) Jaroslav Kubera, proti němu senátor a oční lékař Pavel Sušický.

Jednatelka Golf Resortu Barbora v Oldřichově na Teplicku Romana Bendová, manželé Moravcovi, z jejichž dílny pocházely předváděné módy (na vedlejším snímku závěrečné defilé) a předseda představenstva Severočeského Metropolu Jiří Morstadt.

Členky skupiny BASTA létaly vzduchem.

O velkolepý ohňostroj se postarala firma COMETpyro s.r.o. z Lovosic. Bližší podrobnosti najdete na www.cometpyro.cz.

METROPOL pf 2010

Pohodově vánoční svátky a nový rok 2010 podle vašich představ přeje Metropol

METROPOL horoskop

co vás čeká

♈ Beran 21. 3. - 20. 4.
Jste bojovníci, kteří si umějí výborně poradit s překážkovou dráhou svého života. O sympatie ale občas přicházíte pro přílišný egoismus. Ve vánočním čase myslete víc na jiné než na sebe, vrátí se vám to.

♉ Býk 21. 4. - 21. 5.
Často bezmezně obdivujete lidi, kteří si obdiv vůbec nezaslouží, zato k lidem, kteří pro vás udělali mnohem víc, než si chcete připustit, se chováte přezíravě. Zamyslete se nad pravými hodnotami.

♊ Blíženci 22. 5. - 21. 6.
Občas si sami stavíte do cesty překážky, abyste si dokázali, jak jste výkonní. Za takových okolností se nemůžete vyhnout pádům, ale člověk se učí z vlastních chyb, pokud ovšem není zcela nepoučitelný.

♋ Rak 22. 6. - 22. 7.
Přestože se na Vánoce tentokrát nijak zvlášť netěšíte, uvidíte, že se vám nakonec velmi vydaří a budete překvapivě šťastní a spokojení. Dejte si ale pozor na kapesní zloděje a neseriózní kolegy.

♌ Lev 23. 7. - 23. 8.
Stojíte před nelehkým rozhodováním, ale nikdy není nic tak horké, aby se to nedalo na chvíli odložit. Všechny věci ve vesmíru mají svůj řád a v podstatě se uspořádávají samy. Vsaďte na intuici.

♍ Panna 24. 8. - 23. 9.
Konec roku je období setkávání, nevyhýbejte se proto společenským událostem. Čeká na vás příjemné rozptýlení v podobě nezávazných pozvání na skleničku a lehkých flirtů. Využijte je, uvolněte se.

♎ Váhy 24. 9. - 23. 10.
Je chvilkyhodné, že do nového roku chcete vkročit očistěni od starých hříchů a chyb. K tomu můžete dospět jedinec cestou pokory a sebezpytování, ale nepřehánějte to. Vaše nedokonalost je šarmantní.

♏ Štír 24. 10. - 22. 11.
Pod stromeček dostanete dárek, o jakém už dlouho sníte. Vaši blízcí vás velmi milují, proto k nákupu dáreků pro ně přistupujte také láskyplně a velkoryse, ať se o štědrém večeru nemusíte cítit zahanbeni.

♐ Štřelec 23. 11. - 21. 12.
Vzdušné zámky svým miláčkům nenadělujte. Musí se s přemírou vaši fantazie vypořádávat po celý rok, na jeho závěr by si zasloužili něco reálného. Určitě je neurazíte dovolenou na Tahiti nebo Haiti.

♑ Kozoroh 22. 12. - 20. 1.
Přestaňte prožívat každou maličkost, jako by šlo o život. Stresujete se zbytečně nepodstatnými a banálními záležitostmi. Jste chytří, schopní a úspěšní, naučte se z toho konečně radovat a užívat si to.

♒ Vodnář 21. 1. - 19. 2.
Umíte vždycky vsadit na správnou kartu. I tentokrát se vám podaří být v pravý čas na pravém místě. Konec roku vás odmění tak, že se vám budou trochu podlamovat kolena. Ale ustojte to.

♓ Ryby 20. 2. - 20. 3.
Nezoufejte si stále, že nic nestáháte, protože se vyčerpáváte zbytečnými a hloupostmi. Sepište si seznam úkolů a soustřeďte se jen na to, co je pro vás doopravdy důležité. Jedině tak se nezhroutíte.

METROPOL výstava

Břetislav Jansa vystavuje své fotografie v Turnově. Výstavu nazval „Kresba světlem“ a lze ji navštívit v galerii Granát na náměstí Českého ráje v Turnově do 29. ledna příštího roku. (met)

METROPOL trendy

Nechte se inspirovat
Osobitě společenské účesy v současných módních trendech vytváří mladíčka Alexandra Berkyová ze salonu Gabriela v Teplicích. V salonu se vyučila a nedávno absolvovala školení, kde se předváděly modely kaderníků z Itálie. Svoji práci, z níž přinášíme jen malou ukázkou (další účesy jsou na našem portálu www.tydeniky.cz), nyní prezentuje svým kolegyním. Protože patří mezi juniorky, poskytuje zákaznicím dvacetiprocentní slevu. Nechte se inspirovat, svátky a plesová sezona klepou na dveře. Bližší podrobnosti najdete na www.salongabriela.cz.

Foto: Jan Výbora
Make-up: Gabriela Kejmarová

METROPOL recept

Hruškovo-jablečný závin se zakysanou smetanou

Suroviny: 1 zakysaná smetana
1 balíček listového těsta
4 nakyslá jablka, 50g tvrdších a strouhaných jablek
4 hrušky
80g hrozinek
100g vlašských ořechů
vanilkový cukr
skořicový cukr
4 cl nebo půl citronu
4 cl rumu

vejce na potřeni
hladká mouka na podsypání
Postup:
Těsto rozválíme a posypeme strouhankou, naplníme směsí jablek a hrušek, které jsme předtím oloupali, zbavili jádřince, pokračovali na kostičky, smíchali s cukrem a hro-

zinkami ovoněnými v rumu. Zavineme, potřeme vejcem a pečeme v troubě vyhřáté na 180 stupňů 25 až 30 minut. Podáváme ozdobené zakysanou smetanou a posypané moučkovým cukrem. (met)

METROPOL vtip

Chytráku, žádný týraní! To jsem jim dal kvůli takovým ničitelům ovzduší jako jste vy!

Kreslí: Michal Čížmar

Připravila: Ludmila Petříková

křížovka

	Podoba jména Adolfa	Bájný pták	Ten i onen	Iniciály spisovatele Rollanda	Obvazový materiál	Příslušník národa Sarmatů	Přítok Odry	Anglické zájmeno (to)	Dřeviny bez kmene	Rumunské město		Způsob	Značka sušenek	Afroasiat	Anglicky „údolí“	Odišné (nářečné)	Vlasový parazit	Zkratka orientačního závodu	Východo-slovenské město	Být nejistý				
Chemie nerostných látek											Schopnost ochucovat													
1																								
Slůvko pochopení				Opět	Manžel Andrey Verešové			Oční brvy					Anyzový likér						Iniciály Pelanta	Stávají se opuchlým				
	Firma zahraničního obchodu	Zúrodnit pole	Koupací nádoba					Starořímský úředník					Fotbalový obránce					Její osoba						
Bicykl																					Jednotka aktivity			
Ušatý kopytník																						Název hlásky V		
Nápoj bohů																						3	Známy slovenský textař (Kamil)	
Palivo																								
	Žluva (nářečné)	Slabika smíchu				Největší světadíl	Zvuk při pádu	Těkává látka k narkóze	Autor výroku: Hemingway	Spojka vylučovací	Značka kožešin z Trutnova	Konzervovat kouřem	Šachová prohra	Část molekuly	NAPOVÍME: Ra, edil, Lu, slat, dale, it, Arad, vlha.	Pracné tvořit								
Iniciály Párala			Oslabené						Značka našich autobaterií															
Kliih				Cucat	Značka nanocoulombu				Pokárat														Setina hektaru	
									Tamta														Citoslovce oddechu	
2																							Zámořská velmoc	
Dražba							Srážka z ceny zboží					Krém												Výraz odporu

Úspěšná luštitelka

Dárkové balení GRANETTE si vyluštila čtenářka Severočeského Metropolu Miroslava Meierová z Liberce. V redakci jí výhru předala obchodní poradkyně Iva Baráková.

Život je praxe ne teorie, životu se nenaučíš z knih, bylo správné znění tajemky v minulém čísle. Na dárkové balení líkérky GRANETTE se může těšit Ing. Josef Hauzner z Liberce. Úspěšného vylosovaného luštitel dnešní křížovky odměníme balením Maxilavi Zlatopramen. Těšíme se na vaše odpovědi na adresách: Severočeský Metropol, Kostelní 10/5, 460 01 Liberec, nebo krizovkaliberec@tydeniky.cz (napíšte telefonní spojení, abychom vás mohli kontaktovat) nejpozději do 8. ledna 2010.

ROXY II a.s.

www.roxy2.cz

roxy2@roxy2.cz

tel.: 475 600 650

Ke štěstí nepotřebujeme metrů zážitků

První česká Popelka slaví letos neskutečné 40. výročí od jejího natočení. Hlavní představitelce Evě Hruškové bylo tehdy krásných sedmáct let a dodnes na svoji nejznámější roli ráda vzpomíná.

■ Snila jste jako holka o tom, že jste princeznou?

Nikdy jsem se nestrojila do šatiček a bot na vysokých podpatcích. Jako malá jsem ráčila spíš jenom s klukama, lezla jsem po stromech, hrála fotbal nebo badminton, sta-

věli jsme si stan a lovili myši. Na dlouhé sukýnky nebo princeznovské lokýnky jsem neměla pomyslení. Vřelá mě pak před natáčením musela paní režisérka Janečková učít chodit drobnými krůčky a sedat s koleny u sebe. To byla docela legrace.

■ Vzpomenete si na nějaký obraz při natáčení, který se vám ne a ne povést natočit?

S jedním obrazem jsem opravdu měla problém. „Holoubku, holoubku, přijď ještě jednou naposledy,“ prosila jsem holoubku, aby přiletěl. Muselo být ale už zároveň znát, že je Popelka zamilovaná. To jsem si jako holka ještě tak docela neuměla představit a paní režisérka mi o tom vyprávěla. Záběr se nevedl, tak jsme skončili. Druhý den ráno jsme to natočili napoprvé. A to mi zůstalo! Důležitou práci vždycky dělám hned ráno.

■ V pohádce jste byla ve dne umazaná od sazí, ale večer jste se změnila v krásnou zamilovanou princeznu. Nezamilovala jste se tehdy ve skutečnosti tajně do někoho z kolegů?

To se snad dalo čekat. Pyšná princezna se také zamilovala do svého prince. Ten „můj“ se mi líbil hlavně proto, že byl chytrý a skromný. Inu, už tenkrát jsem uměla ocenit kvalitu.

■ Krásné písničky jste v Popelce zpívala sama. Dala byste je dohromady i dnes?

Právě kvůli těm písničkám mě natáčení tolik bavilo. Písničky si pamatuji dodnes a často je zpívám, když s manželem vystupujeme pro dospělé. Všichni si rádi vzpomínají. Napsali je Angelo Michajlov a Ivo Fišer a dokonce se citace „Jako je koráb připoután k molu...“ objevovaly i na svatebních oznámeních.

■ Pohádky patří hlavně k dětství. Jaké bylo to vaše?

Dětství jsem měla opravdu pohádkové. Mimo jiné i proto, že jsem do sedmi let vyrůstala v pohádkovém kraji s pohádkovou (pra)babičkou. Bydlela v České Skalici a Ratibořicko mám doslova prošmejděné. Dodnes cítím vůni koláčů, které jsme s prababičkou koncem srpna napekly a putovaly s nimi na posvícení do nedaleké vsí k příbuzným. Dostala jsem navíc staromódní výchovu a získala hezký vztah k tradicím. Na prababičku vzpomínáme s maminkou každý den. Je úžasná, jak i prostá žena dokázala ze sebe předat tolik vědomostí, lásky, humoru, ambicí a chuti do života.

■ Evo, vypadáte skvěle, téměř pořád stejně jako ta Popelka. Jak to děláte?

To jste mě rozesmáli. Ano, bude to asi tím, že se ráda směju. I když není tisíc důvodů. Stačí jen jeden. Třeba, že slyším po ránu v rozhlasě pěknou písničku nebo v neděli Toulky českou minulostí. Vždyť ke štěstí a úsměvu nepotřebujeme metrů zážitků a požitků. I hořící svíčka je krásná.

■ Vychovala jste tři syny. Dělají vám radost?

Jednoznačně ano. Když byli malí, neměli jsme to úplně jednoduché, starším synům tatínek zemřel, a to byla tragédie. Všichni jsme ho milovali a kluci ho hodně postrádali. Já také. Vzpomínáme na něj pořád a stále si připomínáme, co by řekl, co by udělal, co se mu líbilo. Vřelá to zná každý, kdo o někoho přijde. Prostě ten člověk s vámi žije dál. Nejstarší syn Zdeněk (Rohlíček) je herec v plzeňském divadle J. K. Tyla, Vojta studuje třetím rokem vysněnou vysokou dopravku na ČVUT a Pavel studuje fotografii na střední škole umění a managementu. Moje maminka říká, že úspěchy dětí těší více rodiče než děti, a to mohu jen a jen potvrdit.

■ S Janem Přeučilem jste manželé už pár let a zdá se, že se vám manželství opravdu podařilo. Co je podle vás pro vztah nejdůležitější a v čem je váš manžel výjimečný?

Asi bylo moc důležité, že jsme se poznali jako opravdová „dospělá“. Víme, jaké jsme dříve dělali chyby, tedy alespoň já, víme už, co do vztahu nepatří a čím si nebudeme zneprjemňovat život. Vždyť v našem věku bychom klidně mohli být sami než ve špatném vztahu. A Honzík je manžel a nejen manžel, ale hlavně člověk, velmi velmi výjimečný. Kdo ho nezná, nemůže to vědět, protože on se navenek jeví úplně jinak než v soukromí. Klukům dělá skvělého parťáka a já doufám, že oni jemu. Našla jsem v něm, kromě jiného, nejlepší vlastnosti mého tatínka i mého prvního muže Zdeňka.

■ Společně také hrajete loutkové divadlo. Jak se jmenuje představení, se kterým jezdíte?

Naše první pohádka Šípková Růženka je už osmiletá. Také jezdíme s velmi úspěšným představením Pověstí české. Dětem představujeme Aloise Jiráska a jeho potměšilou manželku, čímž Mistra poněkud polidštíme a děti se pak ve škole k této látce vracejí daleko raději.

■ Zanedlouho budou Vánoce. Jak je budete trávit?

Celý prosinec velice intenzivně hrajeme, a tak máme už několik let zavedený skvělý rituál. Na Štědrý den chodíme na štědrodenní brunch do Francouzské restaurace Obecního domu. Na téhle nádherné akci, kde panuje úžasná atmosféra, se schází pořád stejní lidé. A těšíme se na ni celý rok. Večer si pak rozdáme dárečky. Ty nakupuji s velkým předstihem a v říjnu už mám skoro všechny. Oceněn bývá hlavně nápad. Třeba zájezd, letenka nebo předplatné. I vstupenka na koncert je velmi ceněná. Po Vánocích míváme víc dnů volna, proto už pravidelně zajíždíme do Bratislavy a sejdeme se tam s přáteli. Jsem ráda, že i Honzík miluje rituály.

Text: Šárka Jansová, foto: Jan Zavřel

Popelka Eva Hrušková

Za princeznami a pohádkovými loutkami

Praha | Vánoce a pohádky k sobě patří odjakživa. Do pohádek se můžeme vypravit v předvánočním i vánočním čase, a to hned na dvě místa – do pražského Obecního domu za pohádkovými kostýmy a do Strahovského kláštera za loutkami. Obě výstavy trvají do konce roku.

Výstava „Jak se oblékají pohádky“ má pro svůj velký úspěch z loňska letos pokračování. Mezi dvěma sty originálními filmovými kostýmy lze vidět ty, které si oblékaly postavy například v pohádkách

Dařbuján a Pandřhola, Malá mořská víla, Panna a Netvor, Honza málem králem, v seriálu Pan Tau či komedii Dívka na koštěti.

Součástí doprovodného programu výstavy Jak se oblékají pohádky II budou atraktivní tvůrčí dílny, ve kterých si děti z papíru „ušíjí“ vlastní kostým na míru, vyfotí se ve stylových kulísách nebo obléknou některé z připravených šatů a alespoň na chvíli se tak promění ve slavného prince či líbez-

10 do 15 hodin, první svátek vánoční je zavřeno, druhý svátek vánoční je otevřeno od 10 do 19 hodin a na Silvestra od 10 do 16 hodin.

„České filmové loutky“ si lze zase prohlédnout v románských sálech Strahovského kláštera u Pražského hradu.

Setkáte se zde s Ferdou Mravencem, Švejkem, Robinsonem Crusoe, kutily Patem a Matem, Krtečkem, Křemílkem a Vochomůrkou či figurkou pana Tau.

„Rádi bychom všem návštěvníkům představili umění českých loutkářů z bezprostřední blízkosti. Sami si budou moci vyzkoušet, jak postavku vyrobit a rozpohybovat. Kromě přibližně tří set originálních loutek uvidí také dekorace a scény z nejslavnějších českých loutkových a kreslených filmů dnes už světově známých autorů, jako jsou Jiří Trnka, Hermína Týrlová, Břetislav Pojar, Zdeněk Miler, Zdeněk Smetana a další,“ slibuje Jana Sommerová, autorka a kurátorka výstavy, která je otevřena denně od 9 do 12 a od 12.30 do 17 hodin. (met)

Vánoční atmosféra Drážďan

Drážďany | Tradičním cílem předvánočních výletů bývá saská metropole Drážďany. Oblíbené vánoční trhy a světově proslulá předvánoční atmosféra Drážďan přiláká každý rok tisíce návštěvníků z ČR.

„Do 24. prosince se z Drážďan stává město Vánoce, pořádá se devět různých trhů. Největším a nejstarším z nich je drážďanský Striezelmarkt na náměstí Altmarkt - Staré náměstí. Letos bude hlavní atrakcí pět metrů vysoký osvětlený oblouk, na který je možno i vystoupit. Další vánoční trhy budou hned za rohem Neumarkte - Nové náměstí, a to přímo před kostelem Frauenkirche. Velmi oblíbený je trh na nádvoří Residenčního zámku zejména proto, že je celý uspořádán v historické podobě,“ popsala průvodkyně města Steffi Uhlig.

■ Váš osobní tip pro návštěvníky z České republiky?

Neměli byste si nechat ujít výstavu Tři oříšky pro Popelku, která je

Drážďanská průvodkyně Steffi Uhlig před vánočním kolotočem.

Vánoční trhy v Drážďanech

na nedalekém zámku Moritzburg až do konce ledna 2010. Milé je, že jsou zde připraveni vás provést výstavou v českém jazyce. U vás je to jedna z nejoblíbenějších filmových pohádek a tento film se na zámku v Moritzu natáčel. Ještě bych vás chtěla upozornit na pátý drážďanský ples v Semperově opeře. Koná se 15. ledna 2010. Zúčastnit se této vrcholné události v evropském plesovém kalendáři můžete i vy. Nebudete-li mít možnost být mezi dvěma tisíci účastníky plesu uvnitř operního domu, tak přijďte na část plesu SemperOpenairball, která se

koná pod širým nebem na náměstí před operou.

■ Co nového se připravuje pro návštěvníky Drážďan v roce 2010?

Nejvíce novinek bude v Residenčním zámku, kde je celá řada muzeí. Ale to je na dlouhé povídání. Více najdete www.drazdany.de nebo při procházce Drážďanami, na které vás ráda doprovodím. Dozvte se, proč August dostal přívlastek Silný, co znamená slovo Zwinger, proč se jmenuje náš evangelický kostel Frauenkirche (Ženský kostel), proč se Brühlově terase také říká balkon Evropy a další zajímavé detaily. (met)

vánoční pozvánky

Liberecký dixieland Old Stars hlásí návrat

kapela

Liberec | Hrají již padesát let, je jich osm a dohromady nasčítají 500 let (věkový průměr 62,5). Původně se kapela jmenovala jednoduše Liberecký dixieland. Jak léta přibývala, tak jim jakýsi vtípaček či zlomyslník přidal přídomek Old Stars. A při tom již zůstalo. Liberecký dixieland Old Stars po čtyřměsíční nucené přestávce znovu v listopadu zazářil v libereckém Experimentálním studiu a sklízел ovace diváků jako vždy v minulosti.

„V loňském roce uplynulo 50 roků od založení naší kapely, která po celou tu dobu působila v Liberci, i když s několika přestávkami. Za tu dlouhou dobu jí prošla celá řada vynikajících muzikantů, žel, sedm z nich už není mezi námi. Bohužel, posledním, který nás letos 5. srpna opustil, byl dlouholetý klarinetista a kapelník Jaroslav Handlíř, který kapelu vedl od roku 1982. Stalo se tak čtvrtý den po našem posledním vystoupení na festivalu Dixieland v Křižanech a šest dní po jeho sedmašedesátých narozeninách,“ vysvětlil smutné důvody čtyřměsíční

pauzu v činnosti Old Stars bubeník Jiří Maršík.

„Jarda byl vynikající dixielandový klarinetista s talentem, o kterém se říká, že měl dar od boha, a hodně nám chybí,“ dodal.

V posledních dvou letech to byla pro úspěšnou kapelu známou i v zahraničí, zejména v Německu a Polsku, kde uspěla na mnoha jazzových festivalech, již druhá „osudová rána“. Úmrtí kapelníka totiž předcházela v prosinci 2007 smrt neméně výborného trumpetisty Oty Danička. Odchod takových dvou hudebníků

Liberecký dixieland Old Stars znovu úspěšně vystoupil v Experimentálním studiu v Liberci.

S elánem hrají (zleva) Antonín Štros, Áda Štreil a Jiří Kutík.

je pro každou dixielandovou kapelu velkou ztrátou, neboť se pro tento jazzový žánr jen velmi těžko hledají muzikanti. A tak se po srpnovém šoku z odchodu Jaroslava Handlíře zprvu zdálo, že dixieland v Liberci po padesáti letech skončí.

„Nakonec ale zvítězil názor „nezabít to“, jak se lidově říká, a pokusit se pokračovat, už jen kvůli těmto dvěma našim dobrým kamarádům, kteří by si to jistě přáli,“ prozradil Jiří Maršík.

A tak kapela začala znovu zkoušet v sestavě Jan Novák (trubka), Áda Štreil (saxofon, klarinet, zpěv), Josef Sehnoutka (trombon), Jiří Maršík (bicí), Antonín Štros (basa), Jiří Kutík (banjo), Vladimír Medek (klavír) a před nedávnem začal s Old Stars spolupracovat osmašedesátiletý

klarinetista Miroslav Dědek z Frýdlantu, který se osvědčil v tomto hudebním žánru v řadě jazzových orchestrů.

Dosud druhý trumpetista Honza Novák převzal první party, na klarinet v několika skladbách zaskakuje zkušený saxofonista Áda Štreil, známý též jako bývalý člen country kapely Sešlost a kapelník současného UQ Bandu.

„Počítáme s tím, že základ našeho repertoáru bude původní tak, jak jej hrajeme už řadu let. Posluchači tedy nepřijdou o tradiční jako Washington and Lee swing, Over in The Gloryland, Saint James inirmary blues či When the rains go marching in. Nebudou chybět osvědčené skladby Tishomingo blues J. Williamse, River-

side blues J. zK. Olivera, Hello Dolly J. Hermana a L. Armstronga, a v neposlední řadě vyzkoušené It is e long way tu Tipperery J. Judgeho a H. Williamse, That lucky old sun (Šťastné slunce) od B. Smitne a Jaromíra Vomáčky, ale také populární John Braun, jak pod bičem otrokáře žil,“ vypočítal namátkou část repertoáru, jak ho mnozí znají z jejich jediného CD natočeného v roce 2008 k 50. výročí založení dixielandu, Áda Štreil.

„Budeme samozřejmě průběžně doplňovat nové věci a také je i upravovat k obrazu svému,“ zve na další vystoupení Old Stars, který svou vitalitou udivuje i mladší hudební skupiny či orchestry.

Text a foto: Rudolf Dlouhý

Hudební osobnost Karel Hájek

osobnost

Dechové, taneční, swingové, divadelní orchestry, country skupiny, lidové soubory nejen v Liberci... tam všude muzicírují žáci Karla Hájka, učitele liberecké LŠU (ZŠU). I já patřím mezi ty, kteří své základní hudební vzdělání získali v této škole.

Vracím se do vzpomínek, kdy jsem si ráno ke školní aktovce přibalil střídavě futrál s houslemi nebo trombonem. Na chodbě školy v tehdejší Ludmilině (Palachově) ulici jsem se pak těšil, až na mě přijde řada. Techniku houslové hry a přednes jsem získal u Dalibora Krupky, trombon jsem studoval ve třídě Karla Hájka. Ten ale kromě trombonu vyučoval také hru na violu a kontrabas. Nezapomenutelné byly korepetice s jeho klavírním doprovodem.

Už tenkrát jsem obdivoval pohotovou orientaci v klavírním partu a cit, s jakým mi napovídal (dával dopředu znát) výraz skladby. Ostatně cit, muzikalita, znalost technických, rozsahových a barevných vlastností instrumentů, umocněná navíc schopností hrát na více nástrojů,

akceptace stále nových hudebních trendů, harmonizací a rytmů mu dovolily nejen rozumět hudbě, žákům, jako jednotlivcům, ale působit i na půdě orchestrální.

Pro žakovský orchestr psal partitury. Rozpáral filmové melodie, světové hity a upravil je pro nás, tenkrát děti, aby nám dal pocítit, že nástroj

nejsou jen nezáživné stupnice a etudy a posunul nás do role velkých muzikantů.

Pozoun jsem uplatnil nakonec ve vojenské posádkové hudbě, v dechovém i tanečním orchestru. Mohu říci, že v éře mých hudebních studií jsem měl ohromné štěstí na vzdělavatele, kteří byli nejen vynikajícími učiteli, muzikanty, ale současně ušlechtilými osobnostmi a kolegy. Karel Hájek, Hanuš Rulík, Vladimír Hrdina, Dalibor Krupka.

Právě on mi vnučnul moji budoucí orientaci. Připravil mě ke konkurzu do divadla, kde jsem pak strávil ve smyčcové sekci 25 let, ale i ke zkouškám na konzervatoř. Když jsem se za nějaký čas sám stal učitelem LŠU, přijali mě, mladého cikána, mezi sebe, nabídli tykáni, byli mi vzory a kolegy v pravém slova smyslu.

Karel Hájek je Liberecká hudební osobnost, zaslouží si pozornost, uznání a kromě zdraví a rodinné pohody mu k jeho jubileu slovem „děkuji“ vyjadřuji svůj celoživotní obdiv.

PhDr., Mgr. Dušan Kotlár
primáš cimbálové muziky

Pf 2010
město Česká Lipa

Amudha
starostka

Světoví tanečníci poprvé spolu na ústeckém parketu

Severní Čechy | Světová taneční špička, Stefano Di Filippo (Mistr světa, Evropy, vítěz letošního Blackpoolu amatéru v latinsko-amerických tancích) a Olga Urumova (mistryně Ukrajiny v latině, standardu i deseti tancích), vystoupila společně vůbec poprvé na letošním Mezinárodním tanečním festivalu v Ústí nad Labem. Záznam uvede ČT 26. prosince ve 14.25 hodin.

■ **Kdy jste spolu začali tančit?**

Olga + Stefano: Před dvěma měsíci.

■ **Jak došlo ke spolupráci?**

Olga: Potkali jsme se na jednom soustředění a zjistili, že by nám to spolu mohlo jít.

■ **Proč jste si vybrali právě latinsko-americké tance?**

Olga: Začínala jsem na klasice, ale tohle mne baví víc. Líbí se mi to! Stefano: Mě také. Neměnil bych.

■ **Rozumíte si nejen po pracovní stránce?**

Olga: Ano. Jsme velcí kamarádi.

Stefano: Určitě. Rozumíme si.

■ **Jak dlouho jste tančili s předchozími partnery?**

Olga: Pracovali jsme spolu osm let. Stefano: S Annou Melnikovou jsem vystupoval tři roky.

■ **Jakého ocenění si vážíte nejvíc?**

Olga: Se svým bývalým partnerem Dmytro Wlochtem jsem se stala mistryní Ukrajiny v latině a dalších tancích.

Stefano: Titulu Mistr světa.

■ **Proč zrovna talentové soustředění v Ústí nad Labem?**

Olga + Stefano: Dostali jsme nabídku a přijali ji.

■ **Bliží se Vánoce, už nakupujete dárky?**

Olga: (smích) Bohužel, ještě nemám žádný dárek.

Stefano: Ještě jsem nezačal nakupovat, není čas.

■ **Jak slavíte vánoční svátky?**

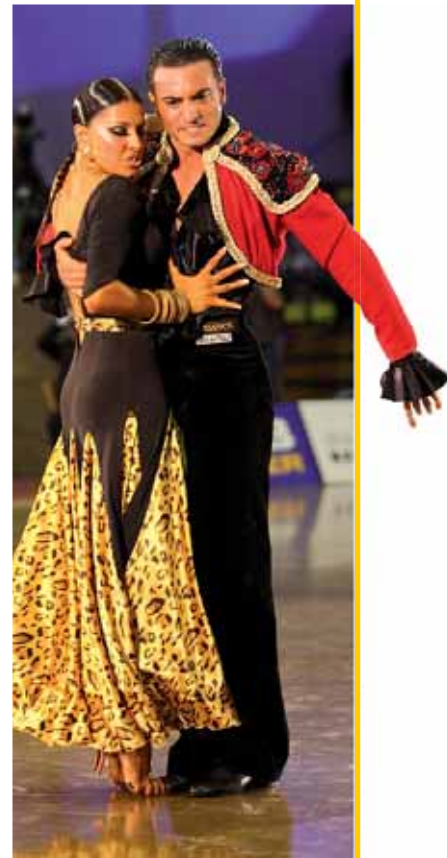
Olga: Především s rodinou.

Stefano: S rodinou a přáteli.

■ **Co byste si přáli do roku 2010?**

Olga: Aby se nám dařilo a získali jsme nějaké společné ocenění.

Stefano: Peníze.

Text: Lucie Sinková, foto: archiv pořadatele MTF

Musherka z Horního Maxova

Jana Hanychová se jako první Češka zúčastnila nejnáročnějšího Evropského závodu Finnmarkslopet

Horní Maxov | Jana Hanychová, několikanásobná mistryně ČR a dvojnásobná mistryně Evropy v jízdě se spřežením, se ráda prohání po zasněžených pláních Jizerských hor.

Hanychová má za sebou nebývalý úspěch. Jako první Češka se zúčastnila nejnáročnějšího Evropského závodu Finnmarkslopet se startem a cílem v norské Altě. Jde o nejseverněji položený závod psích spřežení na světě. Svoji délkou 1 000 km a náročností se řadí mezi nejtěžší závody tohoto charakteru na světě.

Jana Hanychová se stala nejen první Češkou, ale dokonce i první cizinkou, která kdy tento norský závod dokončila. „Jízda krásnou norskou krajinou byla neuskutečná a splnil se mi tím můj sen. Chvilí nám na cestu svítlo slunce, jindy se zase zatáhlo a zažili jsme i pořádnou vánici s ledovým větrem. Závod vedl po vytyčených záhybných bodech, kde jsme odpočívali. Každý závodník musí pro své psy udělat maximum. Potřebují pravidelně dostat jídlo, pít, zahřát se a relaxovat. Teprve potom může pokračovat v závodě. Na dlouhé cestě, která trvala téměř devět dní, přišly samozřejmě i krize, ale věděla jsem, že spousta mých přátel i úplně neznámých fanoušků sedí u počítače a sledují moji jízdu. To mě hnalo dál,“ vzpomíná Jana Hanychová.

A jak vzpomíná na své začátky? „Byla jsem samoukem a sólistou. Neměla jsem nikoho, kdo by mi řekl, tohle udělej tak a tohle zase tak. Na všechno jsem si postupně přišla cestou pokusů a omylů, které přinášely rozmlácená kolena a orvané oblečení, ale blažený pocit objevitele. Od svých šestadvaceti psů jsem se také hodně naučila. Většina jsou štěňata a starám se o ně od narození. Prožila jsem s nimi všechny ra-

dsti i starosti, znám jejich povahy, jsem vlastně členem smečky. Je to jako u lidí, každý pes má svoji tvář, své rysy, nálady, pohled, zvuk. Vůdcem je doma ten nejsilnější a největší, momentálně je to Karel. Při běhání je ale vůdcem ten ze psů, který dobře reaguje na mé povely, má zkušenosti a sám dokáže řešit situace na trati. Většinou to je některá z bystrých fenek,“ prozrazuje dlouhovlasá blondýnka, která má doma v Horním Maxově v Jizerských horách vlastní musherskou školu. Reprezentantka ČR se příští rok v březnu chystá i se svými psy a svým přítelem, musherem z Německa, na nejsevernější závod na světě, který startuje opět v Norsku.

**Text: Šárka Jansová
Foto: archiv Jany Hanychové**

Vítězné medaile navrhla studentka Barbora Štefánková

Turnov | Nejlepší účastníci Her IV. zimní olympiády dětí a mládeže (ODM) 2010 v Libereckém kraji budou odměněni medailami, jejichž autorkou je Barbora Štefánková z Uměleckoprůmyslové školy a Vyšší odborné školy v Turnově. Zvítězila v konkurenci osmdesáti návrhů.

„Z návrhů jsme nejprve vybrali tři nejlepší finálové výtvořky a z nich jsme se jednoznačně shodli na designu od Barbory Štefánkové. Podle tohoto vítězného návrhu nyní necháme samotně medaile vyrobit.“

Jsmo rádi, že máme v rámci našich intenzivních příprav na ODM splněnu i tuto povinnost,“ řekla členka hodnotící komise Kateřina Nyčková.

ODM se uskuteční pod záštitou Asociace krajů České republiky od 31. ledna do 5. února 2010 v Libereckém kraji. Zhruba tisíc žáků druhého stupně základních škol ze všech čtrnácti krajů svede boje v devíti sportovních a dvou uměleckých disciplínách a celkem si rozdělí 312 medailů. (met)

CITÁT

Radostně přijímej dary přítomné chvíle.

(Horatius)

pf 2010
emspoma
masážní prostředky

MS AUTO NB, s.r.o.
Lipová 828, 473 01 Nový Bor, tel./fax: 487 753 550
e-mail: msauto.barvinsky@seznam.cz
www.msauto-kia.cz

Nová Kia Venga v Novém Boru, oslava designu, prostoru a variability

Vybavení:

- nejnovější bezpečnostní systémy ABS, BAS nebo ESC
- asistent pro rozjezd do kopce HAC
- naftové motory disponují technologiemi Common Rail druhé generace
- benzinové motory se systémem proměnného časování ventilů CVT
- středová konzole s multifunkčním ovládním audiosystému s rádiem, CD a přípojkami na MP3 nebo iPod
- šetrná k našemu ovzduší
- k dispozici množství barevných kombinací
- záruka proti prorezavění karoserie 12 let

ROXY II[®] a.s.

Váš partner no.1 v reklamě

www.roxy2.cz

Šťastné a veselí!

„Mám rád,“ zpívá Miro Žbirka, na jehož akustický koncert jsem se jako někdejší fanynka letošního stříbrného slovenského slavíka těšila a krátce poté, při notování hitu se zamyslela: co mám vlastně ráda? (Jak příhodné v době adventu - očekávání).
Mám ráda Vánoce a hlavně atmosféru s nimi spojenou. (Naopak nemusím stres a shon, kterým každoročně většina z nás - a já pochopitelně také - podléhá. Letos to bude jinak, začala jsem se. Uvidíme, zda se zadaří.)
Snažím se mít ráda vše, co život

přináší a učím se mít ráda všechny a všechno, co bylo a je součástí života.
„Mám rád“ leckdo neumí - z jakéhokoliv důvodu - vyslovit nahlas a přitom má rád k zbláznění, jako třeba Helena Vondráčková v pilotní písni svého nového CD. Má ráda své fanoušky a příznivce, s nimiž se před letošními svátky dvakrát, 19. a 20. prosince, sejde v pražské Lucerně.
Sváteční dny vánoční mám rok od roku raději, pro jejich atmosféru, jak už jsem zmínila, i pro chvíli, kdy jako když proutkem mávne, všichni najednou zapomenou na sváry a plíny. Čas jako by se v ten okamžik zastavil

a my si uvědomíme, že máme rádi své blízké, přátele, bez nichž by svět nebyl tím, čím je a že „mám tě (vás) rád“ jim neřekáme tak často, jak si zaslouží.
Po roce, letos už v čase adventu, jsme pozvali přátele, klienty, čtenáře, spolupracovníky na II. METROPOL PARTY na ústeckou Větruši, abychom jim vyjádřili dík za jejich přízeň a podporu a sdělili jim tím, že je máme rádi. Myslíme, že nám bylo společně 3. prosince dobře. Důstojnost zábavné PARTY umocnilý prostředí někdejšího výletního zámečku a slavnostní světelná show.
„Mám rád (a), máme rádi“ řekněme dostatečně hlasitě a častěji, a nejen

o Vánocích, ale zase ne tak často, aby nám ta slůvka nezevšedněla a zachovala si svoje kouzlo podobně jako Vánoce.

Šťastné a veselí!
Za celý metropolitní tým

Alena Volfová
šéfredaktorka
volfova@tydeniky.cz

V Lužici obdarovává džeťečko a Barbora

na výlet k sousedům

Vánoční svátky v Lužici neoplývají zdaleka tak bohatou tradicí jako české Vánoce. V zemi za severozápadní hranicí naší republiky se rozkládá oblast, kam přišli Slované v šestém století. Obdělávali půdu, chovali domácí zvířectvo, rybařili a živil se tím, co dala příroda. Ta jim ale pro svou rovinatost nemohla poskytnout takovou ochranu jako poskytují hornaté hvozdy, proto strádali a po staletí s nadlidským úsilím udržovali svůj slovanský charakter.

Podnes, i když zůstalo jen na dvacet tisíc Lužických Srbů, zachovávají svou kulturu, jazyk, zvyky. Sílu jim dává jejich vyznání, údajně měl sem zanešt křesťanství svatý Cyril, který poctil svou návštěvou Zhořelec. Lužice se nazývá také územím panny Marie, protože její kult obyvatelé velice uctívají a její podoba je hojně zvěčňována ve výklencích domků.

Dnešní Lužice je systematicky poněmčována a navíc pro nedostatek pracovních příležitostí odcházejí mladí lidé na západ za prací. Duchovní poklady země zůstávají a některé ze zvyků jsou významnou součástí evropské kultury. Symboly Lužice jsou čaroděj Krabat, velikonoční jezdcí, ptačí svatba a chytání kohouta. Ve městech Budyšin, Chotěbuz, Slep a Zhořelec se soustřeďuje lužická kultura. V minulosti byla oázou slovanské kultury také Žitava.

Oslavy narození Ježíše Krista po ce-

lé Lužici mají různý charakter, spíše skromná návštěva bohoslužeb, ale již mnohaletou tradicí mají vánoční trhy. Lidé nakupují cetky na výzdobu stromků a domácností, lahůdky pro zlepšení sváteční tabule. Obvyklé jsou také četné hrncářské stánky, ale zcela vládnou trhy „Heurige“ svařené víno, všude lidé uskávají z kelímků, aby se zahřáli a pochutnali si na jeho chuti a pomazlili se i s jeho vůní, která se mísí s vůní opékaných klobás. Vyvolávající nabízejí nejrůznější druhy lahůdek za směšně nízké ceny. Vánoční písně z celého světa se rozeznávají nad tržišti nejen z amplionů, ale i často živě z improvizovaných pódii.

Vánoční náladu dotvářejí stromky v zahrádkách, na balkonech, všude zdobí vesničky, města. Hvězdy, všude je plno hermhutských hvězd. Pečivem na vánoční stůl je štola, něco jako vánočka, jenže tvarem připomíná závin. Bý-

Kostel sv. Kříže v Žitavě

Radnice ve Zhořelci

vá naplněna všim možným, ořechy, mandlemi, rozinkami, kandovaným ovocem a všelijakými jinými pochoutkami.

Císařská noc na Oybinu

Ve třináctém století mongolsko-tatarské kmény sužovaly obyvatele Lužice v okolí Oybinu. Prý sám Přemysl Otakar II. se svou družinou porazil a vyhnal vetřelce. Na pískovcovém skalním suku pak postavil hrad. Po sto letech sem zavítal císař Karel IV. a nechal zde postavit klášter. Na jeho počest pořádají obyvatelé každoročně Císařskou noc v podvečer o prvním vánočním svátku. Císař přijíždí s manželkou na koních cestou k hradu, aby se v ruinách gotického kostela poklonil Jezulátku. Dě-

ji betlémské legendy se účastní spolu s císařem i měšťané a v průvodu jsou s jeptíškami, mnichy, rytíři a kejklíři. Živé drama o narození Ježíše doprovází v historické zbrojímě některý z místních sborů zpěvem vánočních písní.

Betlemářská tradice v Schirgiswalde

Když Horní Lužice v roce 1635 připadla Sasku, bylo Schirgiswalde českou enklávou v Sasku. Bylo jako celé Čechy rekatolizováno a zůstalo českým až do roku 1809. Mezi lety 1809 až 1845 nepatřilo ani Čechům, ani Sasku. V tomto období bylo „svobodnou republikou“ a nazývalo se „saským Monakem“. Stalo se rájem hazardních hráčů, dezertérů a pašeráků. Z historie však v měs-

tečku zůstala tradice výroby betlému. Zachovala se i přes válečná a politicky nepříznivá období a v roce 1991 byl založen Krippenverein - betlemářský spolek, který pořádá v předvánočním období pravidelné výstavy jesliček. Většinou jsou domácky vyrobené a zapůjčené od obyvatel městečka. Na Vánoce se vracejí do rodin, kde jsou ozdobou domácnosti.

Dárky od sv. Barborky nebo džeťečko

Nezbytná rekvizita vánočního stromček v Lužici má podobu v označení „hodowny stomik“ a dárky nosí Bože džečo nebo džečtečko. Někde je to Rumodich nebo taky Ruprajcht, či Janšojští bog. Prosazuje se stejně jako v německých rodinách Christkind. Rolf Hill: „Dárky přináší Christkind (Ježíšek) o Štědrém večeru. Nezpodobňuje se, je to jiné než o Mikulášu. Šestého prosince přichází stařec s vousy a červeným pláštěm osobně do bytu a napomíná děti, aby se chovaly slušně a potom je obdarovává drobnými dárky, kterými jsou většinou sladkosti. Na počátku adventu je vedle Mikuláše ještě Barborka, co přináší dárky, je oblečena celá v bílém a napomíná děti, aby nezloubily.“

Rozmanitost zvyklostí, svátečních tabulí sjednocuje po celé Lužici stromek předešlým vystavený a osvěcovaný mimo dům, vánoční trhy se konají v mnoha i malých obcích. I když bohoslužby nejsou navštěvovány jako u nás, kostely zní vánoční písně, spíše umělé, tradice koled je výjimečná. Zato však chrámy naplňují profesionální sbory a orchestry s pastorálními skladbami nebo jinou vánoční tematikou, četné jsou i nejrůznější výstavy. Vyzdobené obchody stejně jako u nás nabízejí širokou škálu zboží. Betlémskou legendu Lužice však stále zachovává - Gloria in excelsis Deo zaznívá po celém kraji.

Text a foto: Milan Turek

SEVEROČESKÝ METROPOL - přehled distribučních míst

Váš oblíbený Metropol v domovních schránkách nebo na těchto vybraných distribučních místech

• JABLONEC NAD NISOU • Nemocnice, Nemocniční 15 • Kulturní a informativní centrum, Mírové náměstí 3100/19 • Úřad práce, Emilie Floriánové 1004/3 • LIBEREC • Turistické informační centrum, Ještědská 202 • Hotel Petra, Ještědská 680/12 • Krajská nemocnice, Husova 10 • SPONER, Kostelní 10 – redakce Metropolu • Centrum Babylon a.s., Nitranská 1 • Magistrát, nám. Dr. E. Beneše 1 – vestibul • Krajský úřad, U Jezu 642/2a • Aquapark Babylon, Nitranská 1 • Vysoká škola VSŠT, Hálkova 6 • Menza • Vysoká škola VSŠT, Hálkova 6 - kolej • Správa soc. Zabezpečení, Frydlantská 1399/20 • Úřad práce, Doktorky Milady Horákové 361/23 • S-Tower, Doktorky Milady Horákové 361/23 • Sport Cafe Nisa, náměstí Soukenné 115/6 • Potřebená Husa, náměstí Soukenné 115/6 - kavárna • Radnice, Moskevská 11 • Infocentrum, nám. Dr. E. Beneše 1 • Knihovna, Rumjancevova 1362/1 • Kulturní dům, Soukenné nám. 613 • VÚTS, U Jezu 4 • TIP SERVIS, Třída 1.máje 863/9 • Bazén, nám. Tržní 1338 • Koleje a Menzy, 17. listopadu 584 • Relax centrum, Na Perštýně 241 • Kadeřnictví Merlin, Na Perštýně 241 • zubní ordinace, Lipová 664/2 – společná čekárna ordinací • Lymfostudio, Lipová 664/4 – I.Kovářová • dermaatologická ordinace, Lipová 664/6 – Mudr.Pospíšilová • salon Fragmet, Lipová 664/2 – kosmetika, kadeřnictví • kadeřnictví Iris Hair, 8.březen • Finclub, 8.březen • kadeřnictví V+V, 8.březen 12 • pedikúra, Felberova ul. - E.Gjaurovova • salon Zlatý Lev, Guttenbergerova ul. • nehtové studio Beauty Lea, Palachova 504/7 • Centrum psychologických služeb, Palachova 504/7 • Hair Studio Fant, Oblačná ul. • Energy Centrum, Barvišská 122 • solária Anenská, Barvišská ul. • kadeřnictví Mažer, Barvišská 31/8 • studio Merylin, Barvišská 31/8 • kosmetický ateliér Applause, Široká 166/16 • kosmetická

salón Mili, Široká 166/16 • nehtové studio 3 Gracie, Široká 166/16 • Centrum léčebné rehabilitace, Papiřové náměstí – 4 čekárny ordinací • kadeřnictví Mikádo, Papiřová ul. • studio Radost, Moskevská ul. • kadeřnictví Táhna, Moskevská 27 • kadeřnický salon Wella, Moskevská 658/41 • restaurace Balada, Moskevská ul. • restaurace U Zámečku, Moskevská ul. • Fashion Café, Zámečnická ul. • My Café, Moskevská ul. • restaurace Panoptikum, Barvišská ul. • kavárna Organza, Široká ul. • Ztráty a Nálezy, Široká ul. • nekuřácký restaurant • GrandHotel Zlatý Lev, Guttenbergerova ul. • recepce • Svjanská hospůdka, Guttenbergerova ul. • Hotel Liberec, Šaldovo náměstí – recepce • Centrum Oriflame, Na Perštýně • CHRASTAVA • Městský úřad Chrastava, náměstí 1. máje 1 • Infocentrum, náměstí 1. máje 1 • HRÁZEK NAD NISOU • Městský úřad, Horní nám. 73 • Infocentrum, Horní nám. • STRÁŽ POD RALSKEM • Městský úřad, Náměstí 5, května distr.místo 150 • Poliklinika, Hornická 319 distr.místo 300 • MIMON • Městský úřad, Mírová 120 • Infocentrum, Mírová 120 distr.místo 50 • Úřad práce, Malá 181 • DOKSY • Městský úřad, nám. Republiky 193 • Infocentrum, nám. Republiky 193 • JESTŘEBÍ • Restaurace na Rychtě, Jestřebí 13 • ČESKÁ LIPA • Restaurace – KINO Česká Lipa – Boženy Němcové 2942 • Kulturní dům CRYSTAL – Boženy Němcové 2942 • Pizzeria Sokolská, Sokolská 261 • Akad. J. A. Komenského, Mariánská 605 • Městský úřad, náměstí Tomáše Garrigue Masaryka 1/1 • Nemocnice, Purkyňova 1849 • Infocentrum, náměstí Tomáše Garrigue Masaryka 1/1 • NOVÝ BOR • Městský úřad, nám. Míru 1 – budova A • Infocentrum, T. G. Masaryka 46 • Kadeřnictví 99, Liberecká 99 • CVIKOV • Městský úřad, náměstí Osvobození 63 • KAMENICKÝ ŠENOV • Městský úřad, Osvobození 470 •

Kontakt: Jan Podojil, tel. 608 265 300, distribuce@tydeniky.cz • Komplexní přehled naleznete na www.tydeniky.cz

Lenka Honza Dixi Monika